

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ทัศนนะของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา” โดยศึกษาจากเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา จำนวนทั้งหมด 146 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 14 กันยายน 2552) เก็บข้อมูลได้จริงจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 90.41 ของเด็กและเยาวชนที่กำหนดไว้ โดยแบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

ส่วนที่ 2 การรับรู้สวัสดิการ ประสพการณ์การใช้สวัสดิการและความพึงพอใจที่เคยใช้สวัสดิการในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสวัสดิการของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

ผลการศึกษานำเสนอรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

ข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา ศาสนา ระดับการศึกษา ก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย ลักษณะครอบครัว ความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ด้วยกัน การประกอบอาชีพ รายได้ประจำวันก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ฐานความผิด จำนวนครั้งที่กระทำผิด ระยะเวลาที่ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม ชั้นของระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ระยะเวลาที่เหลืออยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ลำดับชั้น (เกรด) ที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ปραกฏผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.1
อายุของเด็กและเยาวชน

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
14-16	6	4.5
17-19	84	63.6
20-22	39	29.6
23-25	3	2.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.1 เด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านคูเบกขามีอายุดำสุด 14 ปี สูงสุด 23 ปี อายุเฉลี่ย 19 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 63.6 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 29.6 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี มีร้อยละ 4.5 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 23-25 ปี มีร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2
สถานภาพสมรสของเด็กและเยาวชน

สถานภาพสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	90	68.2
มีคู่ครองและมีบุตร	16	12.1
มีคู่ครองไม่มีบุตร	12	9.1
มีคู่ครองมีบุตรแต่เลิกกันแล้ว	8	6.1
เคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้ว	6	4.5
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.2 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โสด ร้อยละ 68.2 รองลงมา มีคู่ครองและมีบุตร ร้อยละ 12.1 ผู้ที่มีคู่ครองแต่ไม่มีบุตร มีร้อยละ 9.1 สำหรับผู้ที่มีคู่ครองและมีบุตรแต่เลิกกันแล้ว มีร้อยละ 6.1 ผู้ที่เคยมีคู่ครองแต่เลิกกันแล้วมีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.5

ตารางที่ 4.3
ภูมิฐานะของเด็กและเยาวชน

ภูมิฐานะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคกลาง	106	80.3
ภาคเหนือ	10	7.6
ภาคอีสาน	9	6.8
ภาคใต้	7	5.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.3 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีภูมิฐานะอยู่ภาคกลาง ร้อยละ 80.3 รองลงมามีภูมิฐานะอยู่ภาคเหนือ ร้อยละ 7.6 ผู้ที่อยู่ภาคอีสาน มีร้อยละ 6.8 ส่วนภาคใต้ มีน้อยที่สุด ร้อยละ 5.3

ตารางที่ 4.4
การนับถือศาสนาของเด็กและเยาวชน

ศาสนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พุทธ	120	90.9
อิสลาม	9	6.8
คริสต์	3	2.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.4 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 90.9 รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 6.8 และผู้นับถือศาสนาคริสต์มีน้อยที่สุดร้อยละ 2.3

ตารางที่ 4.5

ระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชนก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

ระดับการศึกษาก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคยเรียนหนังสือ	4	3.0
ประถมศึกษา	72	54.5
มัธยมศึกษา/ปวช.	55	41.7
ปริญญาตรี	1	0.8
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.5 เด็กและเยาวชนศึกษาอยู่ชั้นระดับประถมศึกษาก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ร้อยละ 54.5 รองลงมาศึกษาชั้นมัธยมศึกษา/ปวช. ร้อยละ 41.7 ผู้ที่ไม่เคยเรียนหนังสือ มีร้อยละ 3.0 และระดับปริญญาตรีมีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.6

บุคคลที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดามารดา	57	43.2
มารดา	32	24.2
ญาติพี่น้อง	16	12.1
คู่ครอง	10	7.6
อยู่คนเดียว	6	4.5
บิดา	5	3.8
เพื่อน	5	3.8
แม่บุญธรรม	1	0.8
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.6 เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 43.2 รองลงมา ร้อยละ 24.2 อาศัยอยู่กับมารดา ผู้ที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง มีร้อยละ 12.1 ผู้ที่อาศัยอยู่กับคู่ครอง มีร้อยละ 7.6 และแม่บุญธรรม มีร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.7

ลักษณะครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ด้วยกัน

ก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

ลักษณะครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดามารดาแยกกันอยู่	55	41.7
บิดามารดาอยู่ด้วยกันทั้งคู่	53	40.1
บิดามารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต	21	15.9
อื่น ๆ	3	2.2
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.7 เด็กและเยาวชนมีครอบครัวเป็นลักษณะที่บิดามารดาแยกกันอยู่มากที่สุด ร้อยละ 41.7 รองลงมาบิดามารดาอยู่ด้วยกันทั้งคู่ ร้อยละ 40.1 ผู้ที่มีบิดามารดาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิตมีร้อยละ 15.9 และอื่น ๆ ซึ่งเป็นลักษณะครอบครัวที่มีเฉพาะแม่บุญธรรม/เพื่อน/คู่ครอง มีเพียง 3 คน หรือร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4.8
ความสัมพันธ์กับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยก่อน
เข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

ความสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รักใคร่สนิทสนมกันดี	99	75.0
รักใคร่สนิทสนมกันปานกลาง	11	8.3
มีปัญหาขัดแย้งกันบางครั้ง	9	6.8
ต่างคนต่างอยู่	8	6.1
เข้ากับบุคคลในบ้านไม่ได้	4	3.0
มีปัญหาขัดแย้งกันบ่อย ๆ	1	0.8
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.8 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ด้วยกัน โดยรักใคร่สนิทสนมกันดี ร้อยละ 75.0 รองลงมารักใคร่สนิทสนมกันปานกลาง ร้อยละ 8.3 ผู้ที่มีปัญหาขัดแย้งกันบางครั้ง มีร้อยละ 6.8 ต่างคนต่างอยู่ ร้อยละ 6.1 ที่น่าสังเกต คือ ผู้ที่เข้ากับบุคคลในบ้านไม่ได้ มีร้อยละ 3.0 และมีปัญหาขัดแย้งกันบ่อย ๆ ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.9
การประกอบอาชีพของเด็กและเยาวชนก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

การประกอบอาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ประกอบอาชีพ	54	41.0
ประกอบอาชีพ	78	59.0
รับจ้างทั่วไป	64	82.1
ค้าขาย	12	15.4
เกษตรกรรม	2	2.5
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.9 เด็กและเยาวชนประกอบอาชีพ มีร้อยละ 59.0 ในจำนวนนี้ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด ร้อยละ 82.1 รองลงมาค้าขาย ร้อยละ 15.4 และเกษตรกรรม ร้อยละ 2.5 ผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีร้อยละ 41.0

ตารางที่ 4.10

แหล่งที่มาของรายได้ประจำวันก่อนเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกฯ

แหล่งที่มาของรายได้ประจำวัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำงานเอง	44	33.3
บิดามารดา	44	33.3
ทำงานเอง/บิดามารดา/ญาติ	31	23.5
ญาติ	12	9.1
แม่บุญธรรม	1	0.8
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.10 เด็กและเยาวชนมีรายได้ประจำวันก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งได้รับจากการทำงานเองและได้รับจากบิดามารดามากที่สุดเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 33.3 รองลงมาได้รับจากการทำงานเอง บิดามารดาและญาติ มีร้อยละ 23.5 ได้รับจากญาติ มีร้อยละ 9.1 และแม่บุญธรรม น้อยที่สุด มีร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.11

ฐานความผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกฯ

ฐานความผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	53	40.2
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	36	27.2
ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย	27	20.4
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	15	11.4
ความผิดอื่น ๆ	1	0.8
รวม	132	100.0

หมายเหตุ: ความผิดอื่น ๆ เช่น ความผิดตาม พ.ร.บ. การพนัน ความผิดตาม พ.ร.บ. ป้องกันการฉ้อราษฎร์หาย ความผิดตามเงื่อนไขคุมประพฤติ ความผิดตาม พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ ความผิดตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก ความผิดฐานบุกรุก ละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นต้น

จากตารางที่ 4.11 เด็กและเยาวชนมีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด ร้อยละ 40.2 รองลงมาคือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 27.2 ผู้ที่มีความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ร้อยละ 20.4 ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 11.4 และความผิดอื่น ๆ มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.8

ตารางที่ 4.12

จำนวนครั้งที่กระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ครั้งแรก	49	37.1
ครั้งที่ 2	29	22.0
ครั้งที่ 3	21	15.9
ครั้งที่ 4	8	6.1
ครั้งที่ 5	14	10.6
มากกว่า 5 ครั้ง	11	8.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.12 เด็กและเยาวชนกระทำผิดครั้งแรกมากที่สุด ร้อยละ 37.1 รองลงมาเป็นผู้ที่กระทำผิดครั้งที่ 2 ร้อยละ 22.0 จำนวนผู้ทำผิดครั้งที่ 3 มีร้อยละ 15.9 และทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง มีร้อยละ 8.3

ตารางที่ 4.13
ระยะเวลาที่ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม

ระยะเวลาที่ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ศาลยังไม่ได้ตัดสิน	6	4.5
1-6 เดือน	4	3.0
7-1 ปี 6 เดือน	20	15.2
มากกว่า 1 ปี 6 เดือน-2 ปี	43	32.6
มากกว่า 2 ปี-5 ปี	47	35.6
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	12	9.1
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.13 เด็กและเยาวชน ร้อยละ 35.6 ศาลพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมมีระยะเวลามากกว่า 2 ปี-5 ปี รองลงมาถูกพิพากษาให้เข้ารับการฝึกและอบรมมากกว่า 1 ปี 6 เดือน-2 ปี ร้อยละ 32.6 ส่วนผู้ที่ถูกศาลตัดสินระยะเวลา 1-6 เดือน มีเพียงร้อยละ 3.0 และผู้ที่ศาลยังไม่ได้ตัดสินมีเพียง 6 คน หรือ ร้อยละ 4.5 เท่านั้น

ตารางที่ 4.14
ขั้นตอนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย
บ้านอุเบกขา

ขั้นตอน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การฝึกและอบรม	96	72.7
การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย	36	27.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.14 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ขั้นของระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม ร้อยละ 72.7 และระยะเวลาเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีร้อยละ 27.3

ตารางที่ 4.15
ระยะเวลาที่เหลืออยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม

ระยะเวลาที่เหลืออยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 เดือน	9	6.8
1-3 เดือน	25	18.9
4 เดือน-1 ปี	39	29.6
1 ปีขึ้นไป	52	39.4
อยู่ในระยะเวลาที่รอศาลเรียกพิจารณาชั้นต่ำ	7	5.3
รวม	132	100.0

จากตารางที่ 4.15 เด็กและเยาวชนมีระยะเวลาที่เหลืออยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมนาน 1 ปีขึ้นไป ร้อยละ 39.4 รองลงมาเหลือระยะเวลา 4 เดือน-1 ปี มีร้อยละ 29.6 ผู้ที่มีระยะเวลาเหลือน้อยกว่า 1 เดือน มีร้อยละ 6.8 และผู้ที่อยู่ในระยะเวลาที่รอศาลเรียกพิจารณาชั้นต่ำมี ร้อยละ 5.3

ตารางที่ 4.16
ลำดับชั้น (เกรด) ที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม

ลำดับชั้น (เกรด) ที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นที่ 1	9	6.8
ชั้นที่ 2	23	17.4
ชั้นที่ 3	58	43.9
ชั้นที่ 4	22	16.7
ชั้นที่ 5	20	15.2
รวม	132	100

จากตารางที่ 4.16 เด็กและเยาวชนอยู่ลำดับชั้น (เกรด) ที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 43.9 ผู้ที่อยู่ในลำดับชั้นที่ 2 มีร้อยละ 17.4 ผู้ที่อยู่ในลำดับชั้นที่ 4 มีร้อยละ 16.7 ส่วนผู้ที่อยู่ลำดับชั้น 5 และ 1 มีร้อยละ 15.2 และ 6.8 ตามลำดับ

**ส่วนที่ 2 การรับรู้สวัสดิการ ประสิทธิภาพการใช้สวัสดิการ
และความพึงพอใจที่เคยใช้สวัสดิการในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา**

2.1 การรับรู้สวัสดิการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย การรับรู้สวัสดิการของเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขาซึ่งสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ด้านของใช้ส่วนตัว ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ ด้านการสงเคราะห์ ด้านการจ้างงาน ด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา และบริการด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชนและในด้านสวัสดิการตามระบบชั้นผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.17

การรับรู้สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพอนามัย	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)
การตรวจสุขภาพร่างกาย	114 (86.4)	18 (13.6)	132 (100.0)
การดูแลสุขภาพอนามัย ส่วนบุคคล	114 (86.4)	18 (13.6)	132 (100.0)
การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณี เจ็บป่วยมาก	113 (85.6)	19 (14.4)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.17 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่รับรู้ด้านสุขภาพอนามัยในเรื่องการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ร้อยละ 94.7 รองลงมารับรู้เรื่องการตรวจสุขภาพร่างกายและการดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล ร้อยละ 86.4 เท่า ๆ กัน และการรับรู้เกี่ยวกับการส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก ร้อยละ 85.6

ตารางที่ 4.18
การรับรู้สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย

ด้านที่อยู่อาศัย แสงสว่าง คุณหมุมห้อง และการถ่ายเทอากาศ และสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยไม่แออัด คับแคบ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
ภายในหอนอน	128 (97.0)	4 (3.0)	132 (100.0)
ภายในห้องเรียน	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)
ภายในโรงอาหาร	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)
ภายในห้องสมุด	123 (93.2)	9 (6.8)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.18 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.0 รับรู้สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยภายในหอนอนไม่แออัด คับแคบ ส่วนภายในห้องเรียนและภายในโรงอาหารมีการรับรู้ที่ไม่แออัด คับแคบ ร้อยละ 94.7 เท่า ๆ กัน สำหรับการรับรู้เกี่ยวกับห้องสมุด ร้อยละ 93.2 รับรู้ที่ไม่แออัดคับแคบ

ตารางที่ 4.19

การรับรู้สวัสดิการด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน

ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
ที่นอน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ผ้าห่ม	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
เสื่อผ้า	131 (99.2)	1 (0.8)	132 (100.0)
กางเกงใน	131 (99.2)	1 (0.8)	132 (100.0)
หมอน	130 (98.5)	2 (1.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.19 เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ในด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวันที่ได้รับแจกมากที่สุด คือที่นอนและผ้าห่มทั้งหมด ร้อยละ 100.0 รองลงมารับรู้เกี่ยวกับเสื่อผ้าและกางเกงใน ร้อยละ 99.2 เท่า ๆ กัน และการรับรู้ในเรื่องหมอน มีร้อยละ 98.5

ตารางที่ 4.20
การรับรู้สวัสดิการด้านของใช้ส่วนตัว

ด้านของใช้ส่วนตัว	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
ยาสระผม	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ยาสีฟัน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
แปรงสีฟัน	130 (98.5)	2 (1.5)	132 (100.0)
สบู่	129 (97.7)	3 (2.3)	132 (100.0)
ชันน้ำ	126 (95.5)	6 (4.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.20 เด็กและเยาวชนมีการรับรู้ในด้านของใช้ส่วนตัวที่ได้รับแจกคือยาสระผมและยาสีฟันทั้งหมด ร้อยละ 100.0 รองลงมารับรู้ที่ได้รับแจกแปรงสีฟัน ร้อยละ 98.5 การรับรู้ที่ได้รับแจกสบู่ มีร้อยละ 97.7 และการรับรู้ในเรื่องชันน้ำ มีร้อยละ 95.5

ตารางที่ 4.21
การรับรู้สวัสดิการด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ

การเรียนและฝึกวิชาชีพ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
การฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญ	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน	123 (93.2)	9 (6.8)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.21 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการรับรู้ด้านการเรียนวิชาสามัญ มีร้อยละ 94.7 และที่รับรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น มีร้อยละ 93.2

ตารางที่ 4.22

การรับรู้สวัสดิการด้านการสงเคราะห์ค่าใช้จ่าย/
อุปกรณ์ในการติดต่อครอบครัว

การสงเคราะห์ด้านต่าง ๆ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
ของจดหมาย/ไปรษณียบัตร	123 (93.2)	9 (6.8)	132 (100.0)
แสดมภ์	119 (90.2)	13 (9.8)	132 (100.0)
ติดต่อญาติทางโทรศัพท์	119 (90.2)	13 (9.8)	132 (100.0)
การจัดหางาน	92 (69.7)	40 (30.3)	132 (100.0)
ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา	86 (65.2)	46 (34.8)	132 (100.0)
จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ	83 (62.9)	49 (37.1)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.22 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่รับรู้ด้านการสงเคราะห์ ได้แก่ การรับรู้ว่ามีของจดหมาย/ไปรษณียบัตร ซึ่งมีร้อยละ 93.2 รองลงมารับรู้เกี่ยวกับแสดมภ์ และการติดต่อญาติทางโทรศัพท์ มีร้อยละ 90.2 เท่า ๆ กัน ส่วนการรับรู้เกี่ยวกับการจัดหางาน มีร้อยละ 69.7 และการรับรู้เกี่ยวกับจัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ มีร้อยละ 62.9

ตารางที่ 4.23
การรับรู้สวัสดิการด้านการจ้างงาน

การจ้างงาน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
แนะแนวอาชีพและการศึกษา	110 (83.3)	22 (16.7)	132 (100.0)
ประกันความเสียหายอันเนื่องจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย)	60 (45.5)	72 (54.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.23 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการรับรู้แนะแนวอาชีพและการศึกษาร้อยละ 83.3 แต่การรับรู้เกี่ยวกับการประกันความเสียหายอันเนื่องจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย) มีร้อยละ 45.5

ตารางที่ 4.24
การรับรู้สวัสดิการด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข
ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา

การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา ด้านต่าง ๆ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
กิจกรรมชมรม	129 (97.7)	3 (2.3)	132 (100.0)
กลุ่มบำบัดยาเสพติด	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)
บำบัดทางจิตวิทยาให้คำปรึกษาทั้ง รายบุคคล/และรายกลุ่ม	122 (92.4)	10 (7.6)	132 (100.0)
กิจกรรมลูกเสือ	121 (91.7)	11 (8.3)	132 (100.0)

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา ด้านต่าง ๆ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
กิจกรรมนันทนาการ	120 (90.9)	12 (9.1)	132 (100.0)
การให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น	120 (90.9)	12 (9.1)	132 (100.0)
ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ	120 (90.9)	12 (9.1)	132 (100.0)
ทัศนศึกษาภายนอก	116 (87.9)	16 (12.1)	132 (100.0)
ส่งเสริมทักษะชีวิต	114 (86.4)	18 (13.6)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.24 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการรับรู้บริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาในด้านกิจกรรมชมรม มีร้อยละ 97.7 รองลงมาการรับรู้การบำบัดยาเสพติด มีร้อยละ 94.7 และการรับรู้ทางจิตวิทยาให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/และรายกลุ่ม มีร้อยละ 92.4 ส่วนการรับรู้กิจกรรมลูกเสือ มีร้อยละ 91.7 และการรับรู้การทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ กิจกรรมนันทนาการและการให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น มีร้อยละ 90.9 เท่า ๆ กัน แต่การรับรู้การส่งเสริมทักษะชีวิต มีร้อยละ 86.4

ตารางที่ 4.25

การรับรู้สวัสดิการบริการด้านอำนวยความสะดวกสบาย

บริการด้านอำนวยความสะดวกสบาย	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
บริการห้องสมุด	(99.2) 131	(0.8) 1	132 (100.0)
การได้รับชมโทรทัศน์	127 (96.2)	5 (3.8)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.25 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการรับรู้บริการด้านอำนวยความสะดวกสบายของห้องสมุด มีร้อยละ 99.2 และการรับรู้โทรทัศน์ มีร้อยละ 96.2

ตารางที่ 4.26

การรับรู้โอกาสได้รับบริการตามระบบชั้นของเด็กและเยาวชน

สวัสดิการตามระบบชั้น	จำนวนเด็กและเยาวชนที่รับรู้		รวม
	รู้ (ร้อยละ)	ไม่รู้ (ร้อยละ)	
การพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ	127 (96.2)	5 (3.8)	132 (100.0)
การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ	121 (91.7)	11 (8.3)	132 (100.0)
การลากลับไปเยี่ยมบ้าน	118 (89.4)	14 (10.6)	132 (100.0)
ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ	117 (88.6)	15 (11.4)	132 (100.0)
การเสนอปล่อยก่อนกำหนด	114 (86.4)	18 (13.6)	132 (100.0)
การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ	105 (79.5)	27 (20.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.26 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีการรับรู้สวัสดิการตามระบบขั้น ด้านการพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกและอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ ร้อยละ 96.2 รองลงมารับรู้ว่ามี การคัดเลือกว่าให้อยู่หอภาคภูมิ มีร้อยละ 91.7 ส่วนการรับรู้เกี่ยวกับการลากลับไปเยี่ยมบ้าน การรับรู้การออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ รวมทั้งการรับรู้การเสนอ ปลดออกก่อนกำหนด (มีร้อยละ 89.4 ร้อยละ 88.6 และ 86.4 ตามลำดับ)

2.2 ประสบการณ์การใช้สวัสดิการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้าน อุเบกขา

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วย การได้รับสวัสดิการของเด็กและเยาวชนชาย บ้านอุเบกขาซึ่งสวัสดิการในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ด้านของใช้ส่วนตัว ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ ด้านการ สงเคราะห์ ด้านการจ้างงาน ด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา และบริการ ด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชนและในด้านสวัสดิการตามระบบขั้น ผลการศึกษาเบื้องต้น

ตารางที่ 4.27

ประสบการณ์การใช้บริการด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพอนามัย	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
การตรวจสุขภาพร่างกาย	116 (87.9)	16 (12.1)	132 (100.0)
การดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล	104 (78.8)	28 (21.2)	132 (100.0)
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น	103 (78.0)	29 (22.0)	132 (100.0)
การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก	61 (46.2)	71 (53.8)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.27 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยในเรื่องบริการการตรวจสุขภาพร่างกาย ร้อยละ 87.9 รองลงมาเคยได้ใช้บริการดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล ร้อยละ 78.8 และการใช้บริการรักษาพยาบาลเบื้องต้น ร้อยละ 78.0 สำหรับการส่งตัวเข้ารักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก ร้อยละ 46.2

ตารางที่ 4.28

ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยของ
เด็กและเยาวชน

ด้านที่อยู่อาศัย แสงสว่าง อุณหภูมิห้องและการถ่ายเท อากาศ และสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยไม่แออัด คับแคบ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
ภายในนอน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ภายในห้องเรียน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ภายในโรงอาหาร	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ภายในห้องสมุด	124 (93.9)	8 (6.1)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.28 เด็กและเยาวชนทุกคนได้เข้าใช้บริการภายในห้องนอน ภายในห้องเรียนและภายในโรงอาหารเท่า ๆ กัน สำหรับภายในห้องสมุดเด็กและเยาวชนได้เคยใช้บริการ ร้อยละ 93.9

ตารางที่ 4.29
 ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านอุปกรณ์เครื่องใช้
 ในชีวิตประจำวัน

ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
ที่นอน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
หมอน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ผ้าห่ม	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
เสื้อผ้า	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
กางเกงใน	120 (90.9)	12 (9.1)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.29 เด็กและเยาวชนทุกคนเคยใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน
 ที่ได้รับแจกจากศูนย์ฝึกฯ คือ ที่นอน หมอน ผ้าห่ม และเสื้อผ้า ร้อยละ 90.9 เคยได้รับกางเกงใน

ตารางที่ 4.30

ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านของใช้ส่วนตัว

ด้านของใช้ส่วนตัว	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
แปรงสีฟัน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ยาสีฟัน	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
ยาสระผม	131 (99.2)	1 (0.8)	132 (100.0)
สบู่	131 (99.2)	1 (0.8)	132 (100.0)
ชันน้ำ	122 (92.4)	10 (7.6)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.30 เด็กและเยาวชนทุกคนเคยได้รับของใช้ส่วนตัว คือ แปรงสีฟันและยาสีฟัน รองลงมาร้อยละ 99.2 ได้รับยาสระผมและสบู่ และร้อยละ 92.4 ได้รับชันน้ำ

ตารางที่ 4.31

ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ

ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
การฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญ	109 (82.6)	23 (17.4)	132 (100.0)
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น	99 (75.0)	33 (25.0)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.31 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เคยเรียนและฝึกวิชาชีพ ร้อยละ 82.6 สำหรับวิชาสามัญ และหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ร้อยละ 75.0

ตารางที่ 4.32

ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านการสงเคราะห์ค่าใช้จ่าย/อุปกรณ์
ในการติดต่อครอบครัว

ด้านการสงเคราะห์	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
ซองจดหมาย/ไปรษณียบัตร	107 (81.1)	25 (18.9)	132 (100.0)
ติดต่อญาติทางโทรศัพท์	97 (73.5)	35 (26.5)	132 (100.0)
แสดมภ์	91 (68.9)	41 (31.1)	132 (100.0)
จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ	47 (35.6)	85 (64.4)	132 (100.0)
จัดหางาน	45 (34.1)	87 (65.9)	132 (100.0)
ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา	35 (26.5)	97 (73.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.32 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.1 เคยได้รับ ซองจดหมาย/ไปรษณียบัตร รองลงมาเคยได้รับการติดต่อญาติทางโทรศัพท์ ร้อยละ 73.5 และเคยได้รับแสดมภ์ ร้อยละ 68.9 ส่วนบริการการจัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ร้อยละ 35.6 และเคยใช้บริการการจัดหางาน ร้อยละ 34.1 สำหรับค่าเดินทางกลับภูมิลำเนาเคยได้รับ ร้อยละ 26.5

ตารางที่ 4.33

ประสบการณ์การใช้สวัสดิการด้านการจ้างงาน

ด้านการจ้างงาน	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
แนะแนวอาชีพและการศึกษา	92 (69.7)	40 (30.3)	132 (100.0)
ประกันความเสียหายอันเนื่องจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย)	31 (23.5)	101 (76.5)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.33 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.7 เคยได้รับบริการจ้างงาน โดยการแนะแนวอาชีพและการศึกษา สำหรับการประกันความเสียหายอันเนื่องจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย) มีที่เคยได้รับ ร้อยละ 23.5

ตารางที่ 4.34

ประสบการณ์การใช้บริการด้านการบำบัด แก้ไข

ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา

บริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
กิจกรรมชมรม	124 (93.9)	8 (6.1)	132 (100.0)
กิจกรรมนันทนาการ	118 (89.4)	14 (10.6)	132 (100.0)
กลุ่มบำบัดยาเสพติด	110 (83.3)	22 (16.7)	132 (100.0)
ส่งเสริมทักษะชีวิต	110 (83.3)	22 (16.7)	132 (100.0)

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

บริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
บำบัดทางจิตวิทยาให้ คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/ และรายกลุ่ม	106 (80.3)	26 (19.7)	132 (100.0)
ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเอง ชอบ	105 (79.5)	27 (20.5)	132 (100.0)
การให้คำปรึกษารายบุคคล เบื้องต้น	104 (78.8)	28 (21.2)	132 (100.0)
กิจกรรมลูกเสือ	93 (70.5)	39 (29.5)	132 (100.0)
ทัศนศึกษาภายนอก	81 (61.4)	51 (38.6)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.34 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 93.9 ได้เข้าร่วมกิจกรรมชมรม
การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนา รองลงมาร้อยละ 89.4 เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ สำหรับการ
เข้าร่วมกลุ่มบำบัดยาเสพติดและส่งเสริมทักษะชีวิต มีร้อยละ 83.3 และการเข้าร่วมการบำบัดทาง
จิตวิทยาให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/และรายกลุ่ม มีร้อยละ 80.3 ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเอง
ชอบ มีร้อยละ 79.5 นอกจากนี้ ร้อยละ 78.8 เข้ารับการให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น รวมทั้ง
เข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือ ร้อยละ 70.5 และไปทัศนศึกษาภายนอก ร้อยละ 61.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.35
 ประสิทธิภาพการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย

บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยใช้บริการ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
ห้องสมุด	132 (100.0)	0 (0)	132 (100.0)
โทรทัศน์	125 (94.7)	7 (5.3)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.35 เด็กและเยาวชนทุกคนเคยใช้ห้องสมุด และร้อยละ 94.7 เคยใช้บริการโทรทัศน์

ตารางที่ 4.36
 ประสิทธิภาพการได้รับโอกาสในการรับสวัสดิการตามระบบขั้น

สวัสดิการตามระบบขั้น	จำนวนเด็กและเยาวชนที่เคยได้รับ		รวม
	ใช้ (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	
ได้รับการพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ	100 (75.8)	32 (24.2)	132 (100.0)
ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ	72 (54.5)	60 (45.5)	132 (100.0)
มีการคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ	57 (43.2)	75 (56.8)	132 (100.0)
การลากลับไปเยี่ยมบ้าน	47 (35.6)	85 (64.4)	132 (100.0)
การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ	40 (30.3)	92 (69.7)	132 (100.0)
การเสนอปล่อยก่อนกำหนด	37 (28.0)	95 (72.0)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.36 เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.8 ได้รับการพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ และร้อยละ 54.5 เคยได้ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ ในส่วนของการได้รับคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ มีร้อยละ 43.2 และผู้ที่เคยได้ลากลับไปเยี่ยมบ้าน มีร้อยละ 35.6 ส่วนการได้ออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ มีร้อยละ 30.3 กรณีที่ได้รับการเสนอปล่อยก่อนกำหนด มีร้อยละ 28.0

2.3 ความพึงพอใจที่เคยใช้สวัสดิการภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

การนำเสนอข้อมูลในส่วนนี้ประกอบด้วยความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขาที่เคยใช้สวัสดิการในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน ด้านของใช้ส่วนตัว ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ ด้านการสงเคราะห์ ด้านการจ้างงาน ด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู บำบัด รักษา และบริการด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชนและในด้านสวัสดิการตามระบบชั้น ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.37
ความพึงพอใจด้านสุขภาพอนามัย

ด้านสุขภาพอนามัย	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น (N = 103)	53 (40.2)	47 (35.6)	3 (2.3)	3.68	0.863	มาก
การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก (N = 61)	31 (23.5)	23 (17.4)	7 (5.3)	3.60	1.099	ปานกลาง

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ด้านสุขภาพอนามัย	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การดูแลสุขภาพอนามัย ส่วนบุคคล (N = 104)	44 (33.3)	54 (40.9)	6 (4.6)	3.48	0.812	ปาน กลาง
การตรวจสุขภาพร่างกาย (N = 116)	51 (38.6)	52 (39.4)	13 (9.9)	3.43	0.925	ปาน กลาง
			$\bar{x}$	3.50	0.752	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.37 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัยในภาพรวมระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.50$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในสวัสดิการการรักษาพยาบาลเบื้องต้นในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) รองลงมาเป็นสวัสดิการด้านการส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก ซึ่งเด็กและเยาวชนพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.60$) สำหรับความพึงพอใจต่อการได้รับการตรวจสุขภาพร่างกาย มีในระดับปานกลาง เช่นกัน ($\bar{x} = 3.43$)

ตารางที่ 4.38
ความพึงพอใจด้านที่อยู่อาศัย

ด้านที่อยู่อาศัย แสงสว่าง อุณหภูมิห้องและการถ่ายเท อากาศ และสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยไม่แออัด คับแคบ	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ภายในห้องนอน (N = 132)	83 (62.9)	37 (28.0)	12 (9.1)	3.78	0.996	มาก
ภายในห้องสมุด (N = 124)	75 (56.8)	37 (28.0)	12 (9.0)	3.76	1.090	มาก
ภายในห้องเรียน (N = 132)	73 (55.3)	42 (31.8)	17 (12.9)	3.63	1.113	ปานกลาง
ภายในโรงอาหาร (N = 132)	61 (46.2)	37 (28.0)	34 (25.7)	3.23	1.259	ปานกลาง
			$\bar{x}$	3.68	0.780	มาก

จากตารางที่ 4.38 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยในภาพรวมระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจสภาพที่อยู่ภายในห้องนอนในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) รองลงมาเป็นสภาพภายในห้องสมุด โดยเด็กและเยาวชนพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$ เช่นกัน)

ตารางที่ 4.39
ความพึงพอใจด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน

ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ใน ชีวิตรประจำวัน	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ที่นอน (N = 132)	90 (68.2)	37 (28.0)	5 (3.8)	3.98	0.980	มาก
ผ้าห่ม (N = 132)	86 (65.1)	41 (31.1)	5 (3.8)	3.96	0.927	มาก
หมอน (N = 132)	85 (64.4)	40 (30.3)	7 (5.3)	3.90	0.979	มาก
เสื่อผ้า (N = 132)	73 (55.3)	40 (30.3)	19 (14.4)	3.64	1.16	ปาน กลาง
กางเกงใน (N = 120)	58 (44.0)	41 (31.1)	21 (15.9)	3.45	1.16	ปาน กลาง
			$\bar{x}$	3.80	0.878	มาก

จากตารางที่ 4.39 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวันที่ได้รับแจกในภาพรวมระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อที่นอน ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) รองลงมาเป็นความพึงพอใจในผ้าห่ม โดยเด็กและเยาวชนพึงพอใจในระดับมากเช่นกัน ส่วนกางเกงในที่ได้รับมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$)

ตารางที่ 4.40
ความพึงพอใจต่อของใช้ส่วนตัวที่ได้รับ

ด้านของใช้ส่วนตัวที่ได้รับ	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ยาสระผม (N = 131)	97 (73.4)	23 (17.4)	11 (8.4)	4.07	1.03	มาก
ยาสีฟัน (N = 132)	90 (68.2)	30 (22.7)	12 (9.1)	3.93	1.12	มาก
แปรงสีฟัน (N = 132)	81 (61.3)	34 (25.8)	17 (12.8)	3.75	1.12	มาก
สบู่ (N = 131)	70 (53.0)	41 (31.1)	20 (15.2)	3.61	1.17	ปานกลาง
ชันน้ำ (N = 122)	63 (47.8)	37 (28.0)	22 (16.6)	3.54	1.21	ปานกลาง
			$\bar{x}$	3.78	0.892	มาก

จากตารางที่ 4.40 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านของใช้ส่วนตัวที่ได้รับในภาพรวม ระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อยาสระผมที่ได้รับในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) รองลงมาเป็นเรื่องยาสีฟันและแปรงสีฟันซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 3.93$ และ 3.75 ตามลำดับ) สำหรับความพึงพอใจต่อสบู่และชันน้ำมีในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.61$ และ 3.54 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.41
ความพึงพอใจต่อการเรียนและฝึกวิชาชีพ

ด้านการเรียนและฝึก วิชาชีพ	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น (N = 99)	79 (59.9)	20 (15.2)	0 (0)	4.32	0.793	มาก
การฝึกวิชาชีพหรือ การเรียนวิชาสามัญ (N = 109)	79 (59.8)	26 (19.7)	3.1 (4)	4.12	0.991	มาก
				$\bar{x}$ 4.18	0.865	มาก

จากตารางที่ 4.41 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการเรียนและการฝึกวิชาชีพในภาพรวม ระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในสวัสดิการหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) สำหรับความพึงพอใจต่อการฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญ ในระดับมาก เช่นกัน ($\bar{x} = 4.12$)

ตารางที่ 4.42
ความพึงพอใจต่อด้านการสงเคราะห์

ด้านการสงเคราะห์	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
จัดหางาน (N = 45)	30 (22.8)	13 (9.8)	2 (1.5)	3.95	.903	มาก
จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือ ประกอบอาชีพ (N = 47)	28 (21.2)	18 (13.6)	1 (0.8)	3.89	.960	มาก

ตารางที่ 4.42 (ต่อ)

ด้านการสงเคราะห์	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปาน กลาง	น้อย			
ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา (N = 35)	18 (13.6)	10 (7.6)	7 (5.3)	3.60	1.19	ปานกลาง
ของจดหมาย/ไปรษณียบัตร (N = 107)	56 (42.5)	28 (21.2)	23 (17.5)	3.55	1.27	ปานกลาง
ติดต่อญาติทางโทรศัพท์ (N = 97)	53 (40.2)	27 (20.5)	17 (12.9)	3.55	1.24	ปานกลาง
แสดมภ์ (N = 91)	47 (35.7)	26 (19.7)	18 (13.7)	3.52	1.26	ปานกลาง
			$\bar{x}$	3.56	1.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.42 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการสงเคราะห์ ในภาพรวม ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.56$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในการจัดหางาน ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$) รองลงมาคือการจัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ โดยเด็กและเยาวชนพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$) ส่วนความพึงพอใจในระดับปานกลางที่มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างมาก คือการได้รับค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา ($\bar{x} = 3.60$) ส่วนแสดมภ์มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.52$)

ตารางที่ 4.43
ความพึงพอใจต่อการจ้างงาน

ด้านการจ้างงาน	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
แนะแนวอาชีพและการศึกษา (N = 92)	70 (53.0)	17 (12.9)	5 (3.8)	4.02	0.960	มาก
ประกันความเสียหายอันเนื่องจาก การทำงาน (ภายหลังปล่อย) (N = 31)	16 (12.1)	11 (8.3)	4 (3.1)	3.70	1.16	มาก
			$\bar{x}$	3.94	0.952	มาก

จากตารางที่ 4.43 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการจ้างงานในภาพรวม ระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในสวัสดิการการแนะแนวอาชีพและการศึกษา ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) และพึงพอใจต่อสวัสดิการประกันความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย) ในระดับมาก เช่นกัน ($\bar{x} = 3.70$)

ตารางที่ 4.44
ความพึงพอใจต่อบริการด้านการบำบัด แก้ไข พัฒนา
ป้องกัน พัฒนา

ด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข พัฒนา ป้องกัน พัฒนา	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ ตนเองชอบ (N = 105)	73 (55.3)	26 (19.7)	6 (4.5)	4.13	0.981	มาก
กิจกรรมชมรม (N = 124)	88 (66.7)	32 (24.2)	4 (3.1)	4.08	0.919	มาก

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

ด้านบริการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
บำบัดทางจิตวิทยาให้ คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/ และรายกลุ่ม (N = 106)	78 (59.1)	23 (17.4)	5 (3.8)	4.01	0.925	มาก
กลุ่มบำบัดยาเสพติด (N = 110)	69 (52.3)	35 (26.5)	6 (4.6)	3.95	0.989	มาก
ส่งเสริมทักษะชีวิต (N = 110)	63 (47.7)	42 (31.8)	5 (3.8)	3.82	0.975	มาก
การให้คำปรึกษารายบุคคล เบื้องต้น (N = 104)	64 (48.5)	31 (23.5)	9 (6.8)	3.81	1.09	มาก
ทัศนศึกษาภายนอก (N = 81)	50 (37.9)	19 (14.4)	12 (9.1)	3.81	1.23	มาก
กิจกรรมลูกเสือ (N = 93)	54 (40.9)	30 (22.7)	9 (6.9)	3.77	1.01	มาก
กิจกรรมนันทนาการ (N = 118)	60 (45.4)	45 (34.1)	13 (9.9)	3.65	1.10	ปาน กลาง
				$\bar{x}$ 3.85	0.775	มาก

จากตารางที่ 4.44 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านการบำบัดแก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาในภาพรวมระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในสวัสดิการเกือบทุกเรื่อง ได้แก่ การทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ กิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ กิจกรรมชมรม การให้คำปรึกษารายบุคคล/และกลุ่ม การบำบัดยาเสพติด การส่งเสริมทักษะชีวิต การให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ทัศนศึกษาภายนอก และกิจกรรมลูกเสือ ($\bar{x} = 4.13$ 4.08 4.01 3.95 3.82 3.81 และ 3.77 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมนันทนาการมีความพึงพอใจ มีในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.65$)

ตารางที่ 4.45

ความพึงพอใจต่อบริการอำนวยความสะดวกแก่เด็กและเยาวชน

ด้านอำนวยความสะดวกสบาย แก่เด็กและเยาวชน	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ห้องสมุด (N = 132)	106 (80.3)	21 (15.9)	5 (3.8)	4.27	0.917	มาก
โทรทัศน์ (N = 125)	90 (68.2)	27 (20.5)	8 (6.0)	4.08	1.08	มาก
			$\bar{x}$	4.18	0.874	มาก

จากตารางที่ 4.45 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อบริการด้านอำนวยความสะดวกสบายในภาพรวม ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อบริการห้องสมุด ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$) สำหรับความพึงพอใจต่อบริการโทรทัศน์ มีในระดับมาก เช่นกัน ($\bar{x} = 4.08$)

ตารางที่ 4.46

ความพึงพอใจต่อสวัสดิการตามระบบชั้น

ระบบชั้น	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การพิจารณาระยะเวลา การฝึกอบรมในวันสำคัญ ต่าง ๆ (N = 100)	79 (59.9)	14 (10.6)	7 (5.3)	4.24	1.03	มาก
การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ (N = 57)	42 (31.8)	11 (8.3)	3.1 (4)	4.01	.972	มาก
การเสนอปล่อยก่อนกำหนด (N = 37)	24 (18.2)	8 (6.1)	5 (3.8)	3.89	1.21	มาก

ตารางที่ 4.46 (ต่อ)

ระบบชั้น	ระดับความพึงพอใจ			$\bar{x}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การลากลับไปเยี่ยมบ้าน (N = 47)	31 (23.5)	5 (3.8)	11 (8.4)	3.82	1.35	มาก
กิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและ อบรมเป็นประจำ (N = 72)	43 (32.5)	19 (14.4)	10 (7.5)	3.75	1.18	มาก
การศึกษาแบบไปเข้า-เย็น กลับ (N = 40)	18.2 (24)	3.8 (5)	8.3 (11)	3.70	1.52	มาก
			$\bar{x}$	3.98	1.02	มาก

จากตารางที่ 4.46 เด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อระบบชั้น ในภาพรวม มีระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในการลดระยะเวลาการฝึกและอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) รองลงมา เป็นการคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ โดยความพึงพอใจในระดับมาก สำหรับความพึงพอใจต่อการออกไปศึกษาแบบไปเข้า-เย็นกลับ มีในระดับมาก เช่นกัน ($\bar{x} = 3.70$)

ตารางที่ 4.47

สรุปความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการ

ความพึงพอใจต่อสวัสดิการด้านต่าง ๆ	ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ ($\bar{x}$)	S.D.	การ แปลผล
สวัสดิการขั้นพื้นฐาน			
ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ	4.18	0.865	มาก
ด้านอำนวยความสะดวกสบาย	4.18	0.874	มาก
ด้านการจ้างงาน	3.94	0.952	มาก
ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา	3.85	0.775	มาก
ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน	3.80	0.878	มาก
ด้านของใช้ส่วนตัว	3.78	0.892	มาก
ด้านที่อยู่อาศัย	3.68	0.780	มาก
ด้านการสงเคราะห์	3.56	1.097	ปานกลาง
ด้านสุขภาพอนามัย	3.50	0.752	ปานกลาง
สวัสดิการตามระบบขั้น	3.98	1.025	มาก

จากตารางที่ 4.47 จะเห็นได้ว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจต่อสวัสดิการเกือบทุกด้าน ในระดับมาก ยกเว้นด้านการสงเคราะห์และสุขภาพอนามัยที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.56 และ 3.50)

ตารางที่ 4.48
สรุปภาพรวมการรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
ในสวัสดิการขั้นพื้นฐาน

สวัสดิการขั้นพื้นฐาน	การรับรู้	การใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ
ด้านสุขภาพอนามัย			
การตรวจสุขภาพร่างกาย	114 (86.4)	116 (87.9)	3.43
การให้การดูแลสุขภาพอนามัยส่วนบุคคล	114 (86.4)	104 (78.8)	3.48
การรักษาพยาบาลเบื้องต้น	125 (94.7)	103 (78.0)	3.68
การส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก	113 (85.6)	61 (46.2)	3.60
ด้านที่อยู่อาศัย			
ภายในหอนอน	128 (97.0)	132 (100.0)	3.78
ภายในห้องเรียน	125 (94.7)	132 (100.0)	3.63
ภายในโรงอาหาร	125 (94.7)	132 (100.0)	3.23
ภายในห้องสมุด	123 (93.2)	124 (93.9)	3.76
ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน			
ที่นอน	132 (100.0)	132 (100.0)	3.98
หมอน	130 (98.5)	132 (100.0)	3.90

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

สวัสดิการขั้นพื้นฐาน	การรับรู้	การใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ
ผ้าห่ม	132 (100.0)	132 (100.0)	3.96
เสื้อผ้า	131 (99.2)	132 (100.0)	3.64
กางเกงใน	131 (99.2)	120 (90.9)	3.45
ด้านของใช้ส่วนตัว			
แปรงสีฟัน	130 (98.5)	132 (100.0)	3.75
ยาสีฟัน	132 (100.0)	132 (100.0)	3.93
สบู่	129 (97.7)	131 (99.2)	3.61
ช้อนน้ำ	126 (95.5)	122 (92.4)	3.54
ยาสระผม	132 (100.0)	131 (99.2)	4.07
ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ			
การฝึกวิชาชีพหรือการเรียนวิชาสามัญ	125 (94.7)	109 (82.6)	4.12
หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น	123 (93.2)	99 (75.0)	4.32

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

สวัสดิการขั้นพื้นฐาน	การรับรู้	การใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ
ด้านการสงเคราะห์			
ค่าเดินทางกลับภูมิลำเนา	86 (65.2)	35 (26.5)	3.60
จัดหางาน	92 (69.7)	45 (34.1)	3.95
จัดหาทุนให้ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ	83 (62.9)	47 (35.6)	3.89
ซองจดหมาย/ไปรษณียบัตร	123 (93.2)	107 (81.1)	3.55
แสดมปี	119 (90.2)	91 (68.9)	3.52
ติดต่อญาติทางโทรศัพท์	119 (90.2)	97 (73.5)	3.55
ด้านการจ้างงาน			
แนะแนวอาชีพและการศึกษา	110 (83.3)	92 (69.7)	4.02
ประกันความเสียหายอันเนื่องจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย)	60 (45.5)	31 (23.5)	3.70
บริการด้านการบำบัด แก้ไขฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา			
ส่งเสริมทักษะชีวิต	114 (86.4)	110 (83.3)	3.82
กลุ่มบำบัดยาเสพติด	125 (94.7)	110 (83.3)	3.95
บำบัดทางจิตวิทยาให้คำปรึกษาทั้งรายบุคคล/และรายกลุ่ม	122 (92.4)	106 (80.3)	4.01

ตารางที่ 4.48 (ต่อ)

สวัสดิการขั้นพื้นฐาน	การรับรู้	การใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ
การให้คำปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น	120 (90.9)	104 (78.8)	3.81
กิจกรรมลูกเสือ	121 (91.7)	93 (70.5)	3.77
กิจกรรมนันทนาการ	120 (90.9)	118 (89.4)	3.65
กิจกรรมชมรม	129 (97.7)	124 (93.9)	4.08
ทัศนศึกษาภายนอก	116 (87.9)	81 (61.4)	3.81
กิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ตนเองชอบ	120 (90.9)	105 (79.5)	4.13
บริการด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชน			
ห้องสมุด	131 (99.2)	132 (100.0)	4.27
โทรทัศน์	127 (96.2)	125 (94.7)	4.08

ตารางที่ 4.49
สรุปภาพรวมการรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ
ในสวัสดิการตามระบบชั้น

สวัสดิการตามระบบชั้น	การรับรู้	การใช้ประโยชน์	ความพึงพอใจ
การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ	121 (91.7)	57 (43.2)	4.01
การลากลับไปเยี่ยมบ้าน	118 (89.4)	47 (35.6)	3.82
ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ	117 (88.6)	72 (54.5)	3.75
การพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ	127 (96.2)	100 (75.8)	4.24
การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ	105 (79.5)	40 (30.3)	3.70
การเสนอปล่อยก่อนกำหนด	114 (86.4)	37 (28.0)	3.89

**ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา
ต่อการปรับปรุงสวัสดิการ**

เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ดีอยู่แล้วและควรปรับปรุงทั้ง 2 ประเภท คือ สวัสดิการขั้นพื้นฐานและสวัสดิการตามระบบชั้น ดังนี้

ตารางที่ 4.50
ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน

สวัสดิการขั้นพื้นฐาน	ดีอยู่แล้ว	ควรปรับปรุง	รวม
ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา	130 (98.5)	2 (1.5)	132 (100.0)
ด้านการเรียนและฝึกวิชาชีพ	127 (96.2)	5 (3.8)	132 (100.0)
ด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชน	127 (96.2)	5 (3.8)	132 (100.0)
ด้านการสงเคราะห์	124 (93.9)	8 (6.1)	132 (100.0)
ด้านสุขภาพอนามัย	120 (90.9)	12 (9.1)	132 (100.0)
ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน	(89.4) 118	(10.6) 14	132 (100.0)
ด้านของใช้ส่วนตัว	118 (89.4)	14 (10.6)	132 (100.0)
ด้านที่อยู่อาศัย	112 (84.8)	20 (15.2)	132 (100.0)
ด้านการจ้างงาน	108 (81.8)	24 (18.2)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.50 สวัสดิการขั้นพื้นฐาน สวัสดิการที่ควรได้รับการปรับปรุงมีทุกชนิด แต่จำนวนของผู้ที่มีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงมีตั้งแต่ร้อยละ 1.5 จนถึงร้อยละ 18.2 กรณีที่มีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงตั้งแต่ร้อยละ 10.0 ขึ้นไป คือ อุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ของใช้ส่วนตัว ที่อยู่อาศัย และด้านการจ้างงาน (ร้อยละ 10.6 10.6 15.2 และ 18.2 ตามลำดับ) โดยมีรายละเอียดของความคิดเห็นต่อสวัสดิการขั้นพื้นฐานที่ควรปรับปรุง ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย (12 คน)

- แพทย์หรือพยาบาลมีน้อยทำให้ไม่ค่อยเปิดห้องพยาบาล ซึ่งมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนจนเป็นแผลเรื้อรังและในเวลากลางคืนก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนปล่อยให้เด็กต้องรับผิดชอบตัวเองประกอบกับมียาน้อยมากจึงควรดูแลเอาใจให้มากกว่านี้ (11 คน)

- ควรมีการตรวจสุขภาพทุก ๆ เดือนหรือ 2-3 เดือน/ครั้ง (1 คน)

2. ด้านที่อยู่อาศัย (20 คน)

- ภายในหอนอนมีจำนวนคนมากอากาศข้างนอกร้อนจัดไม่สามารถระบายอากาศได้ทั่วถึงควรติดเครื่องปรับอากาศหรือติดพัดลมให้มากขึ้น (13 คน)

- ควรซ่อมแซมห้องน้ำปรับปรุงอาคารให้เหมาะสมกับจำนวนเด็กและทาสีใหม่ (3 คน)

- โรงอาหารมีสภาพชำรุดทรุดโทรมขนาดไม่เหมาะสมกับจำนวนเด็กที่เพิ่มมากขึ้นและสภาพ ผ้าใบเก่ามาก (2 คน)

- อยากให้มีการปรับปรุงอุปกรณ์กีฬาและฟิตเนสซึ่งเก่าและมีอุปกรณ์น้อย (1 คน)

- ควรมีการปรับปรุงให้มีอาหารที่หลากหลายทั้งรสชาติและปริมาณอาหาร (1คน)

3. ด้านอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตรประจำวัน (14 คน)

- ควรปรับปรุงทั้งคุณภาพและปริมาณของใช้ต่าง ๆ ควรให้มีการเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ (กรณีของเด็กและเยาวชนมีขนาดลำตัวใหญ่เกินมาตรฐานควรจัดให้เหมาะสม) (14 คน)

4. ด้านของใช้ส่วนตัว (14 คน)

- คุณภาพและปริมาณของใช้ เช่น สบู่ ยาสีฟัน ควรมีคุณภาพ และปริมาณที่เพียงพอ (10 คน)

- เด็กและเยาวชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาเรื่องอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัวที่ได้รับจำกัดไม่เพียงพอกับความต้องการ (4 คน)

5. ด้านการเรียนและการฝึกวิชาชีพ (5 คน)

- ควรเพิ่มการเรียนวิชาชีพให้หลากหลายมากขึ้นเพื่อดึงความสนใจ จะทำให้เด็กคิดถึงบ้านน้อยลง (2 คน)

- ควรฝึกภาคปฏิบัติมากกว่านั่งเรียนแต่ทฤษฎีและออกไปฝึกงานข้างนอกเพื่อเห็นข้อแตกต่างมากขึ้น (2 คน)

- ควรแนะนำและให้เรียนวิชาชีพที่เหมาะสมกับเด็กและเยาวชนและเป็นอาชีพเป็นที่ต้องการของตลาดเพื่อหลังจากปล่อยตัวจะได้มีงานรองรับ (1 คน)

6. ด้านสงเคราะห์ (8 คน)

- เด็กและเยาวชนยังขาดความเข้าใจระบบบริการและงานด้านการสงเคราะห์ (8 คน)

7. ด้านการจ้างงาน (24 คน)

- ขาดเครือข่ายหรือคนที่รับผิดชอบในการทำงานด้านที่จะให้โอกาสหรือความช่วยเหลือเพื่อที่จะพัฒนาฝีมือของเด็กและเยาวชน (14 คน)

- ควรให้เด็กได้รับการฝึกฝนที่จะเรียนรู้งานต่าง ๆ โดยไม่ต้องให้ค่าตอบแทนก็ได้ (10 คน)

8. ด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา (2 คน)

- ควรให้บุคคลภายนอกเข้ามาทำกิจกรรม เพื่อจะได้ไม่รู้สึกว่าบุคคลภายนอกรังเกียจ (หรือถูกตีตราจากสังคม) (1 คน)

- ควรให้มีการเรียนรู้พฤติกรรมให้เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ (1 คน)

9. ด้านอำนวยความสะดวกสบายแก่เด็กและเยาวชน (5 คน)

- บริเวณที่พักผ่อนมีน้อย (5 คน)

เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสวัสดิการตามระดับชั้นที่น่าสนใจหลายประเด็น

ตารางที่ 4.51

ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงสวัสดิการตามระบบชั้น

สวัสดิการตามระบบชั้น	ดีอยู่แล้ว	ควรปรับปรุง	รวม
การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ	127 (96.2)	5 (3.8)	132 (100.0)
การควบคุมจะมีลักษณะแบบไม่เข้มงวดมากนัก	123 (93.2)	9 (6.8)	132 (100.0)
การเสนอปล่อยก่อนกำหนด	122 (92.4)	10 (7.6)	132 (100.0)

ตารางที่ 4.51 (ต่อ)

สวัสดิการตามระบบชั้น	ดีอยู่แล้ว	ควรปรับปรุง	รวม
ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเป็นประจำ	119 (90.2)	13 (9.8)	132 (100.0)
การลากลับไปเยี่ยมบ้านได้บ่อยขึ้น	111 (84.1)	21 (15.9)	132 (100.0)
ออกไปศึกษาภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมแบบไปเช้า-เย็น กลับ	110 (83.3)	22 (16.7)	132 (100.0)
การลากลับไปเยี่ยมบ้านได้จำนวนวันแต่ละครั้งมากขึ้น	107 (81.1)	25 (18.9)	132 (100.0)

จากตารางที่ 4.51 เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อสวัสดิการระบบชั้นเกือบทุกชนิดว่าดีอยู่แล้ว แต่สวัสดิการด้านการลากลับไปเยี่ยมบ้านได้บ่อยขึ้น การออกไปศึกษาภายนอกศูนย์ฝึกอบรมแบบไปเช้า-เย็นกลับและการลากลับไปเยี่ยมบ้านได้ตามจำนวนวันแต่ละครั้งมากขึ้น เด็กและเยาวชนกว่าร้อยละ 15.0 มีความเห็นว่าควรปรับปรุง

ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการตามระดับชั้น มีรายละเอียดดังนี้

1. การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ (5 คน)

- การคัดเลือกเด็กและเยาวชนให้มาอยู่หอภาคภูมิมีเกณฑ์ที่สูงมากประกอบกับหอภาคภูมิไม่สามารถรองรับเด็กจำนวนมากได้จึงทำให้เด็กส่วนใหญ่เกือบจะไม่ได้รับการคัดเลือก (5 คน)

2. การลากลับไปเยี่ยมบ้าน (25 คน) ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- เด็กและเยาวชนผูกพันกับครอบครัวและชุมชนที่อยู่อาศัยจึงทำให้ทุกคนต้องการอยากกลับไปเยี่ยมบ้านครั้งละหลาย ๆ วัน และทุกเทศกาลเหมือน ๆ กัน (12 คน)

- ควรมีการพิจารณาเกณฑ์การตัดสินที่ง่ายมากกว่านี้ เพื่อที่จะได้กลับไปเยี่ยมบ้านและอยากให้ได้จำนวนวันเพิ่มมากขึ้น (10 คน)

- ควรพิจารณาเพิ่มเกณฑ์ลากลับไปเยี่ยมบ้านได้ทุกอาทิตย์เพื่อเป็นแรงจูงใจกับเด็กมากขึ้น (9 คน)

- ควรได้รับสิทธิการกลับไปเยี่ยมบ้านทุกเดือนเพื่อเป็นแรงจูงใจและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนปรับเปลี่ยนตนเอง (5 คน)

- ควรอนุโลมกับเด็กบ้านไกลให้ได้จำนวนวันกลับไปเยี่ยมบ้านมากขึ้น (5 คน)

- ควรให้เด็กและเยาวชนกลับไปเยี่ยมบ้านได้บ่อยขึ้นในช่วงแรก เนื่องจากยังไม่สามารถปรับตัวได้ (3 คน)

- ควรให้มีการลากลับไปเยี่ยมบ้านได้ตามทั้งปกติและตามเทศกาลเหมือนศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่อื่น ๆ (2 คน)

3. การร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรม (13 คน)

- ควรให้โอกาสเด็กและเยาวชนทุกคนได้ออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเพื่อส่งผลดีทั้งด้านเรียนรู้สังคมภายนอกและการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (7 คน)

- ควรให้เด็กและเยาวชนได้ผ่อนคลายโดยได้ไปทัศนศึกษาภายนอกศูนย์ฝึกฯ บ้าง (6 คน)

4. การออกไปศึกษาภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมแบบไปเช้า-เย็นกลับ (22 คน)

- ควรได้รับการศึกษาที่มีความหลากหลายรูปแบบ เช่น ในวันธรรมดาจันทร์-ศุกร์ ให้อยู่กับครอบครัวและชุมชน ส่วนวันเสาร์-อาทิตย์ ให้เข้ารับการฝึกและอบรม ณ ศูนย์ฝึกและอบรม (22 คน)

5. การควบคุมแบบไม่เข้มงวดมากนัก (9 คน)

- กฎเกณฑ์หรือระเบียบของศูนย์ฯ ควรมีความยืดหยุ่นหรือปรับตามความเหมาะสมของสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่นกรณีของเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองหรือญาติมารับกลับบ้านควรหาวิธีการให้เด็กได้รับสิทธิในการลากลับไปเยี่ยมบ้าน โดยอาศัยเครือข่ายต่าง ๆ ในการส่งเด็กกลับบ้าน เช่น ตำรวจ เจ้าหน้าที่คุมประพฤติ ทหาร หรือมูลนิธิต่าง ๆ (6 คน)

- ควรอนุญาตให้เด็กและเยาวชนนำของใช้ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันมาเองได้ เช่น ที่นอน ผ้าห่ม พัดลม และครีมทาหน้า (3 คน)

6. การเสนอปล่อยก่อนกำหนด (10 คน) ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

- ควรมีการปรับปรุงเกณฑ์ระเบียบการลดโทษและปล่อยตัวให้เด็กได้รับโอกาสปล่อยตัวมากขึ้น (1 คน)

- ควรพิจารณาเกณฑ์การลดโทษหรือลดวันในวโรกาสสำคัญ ๆ ให้มีเพิ่มมากขึ้น (1 คน)

- เด็กและเยาวชนที่ผ่านการประเมินคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์พิจารณาเสนอปล่อยก่อนกำหนดให้เร็วขึ้นหรือให้เด็กและเยาวชนไปอยู่กับครอบครัวโดยการคุมประพฤติและการรายงานต่อเจ้าหน้าที่คุมประพฤติ (1 คน)
  - ควรให้เด็กและเยาวชนที่ใกล้ปล่อยตัวกลับไปอยู่บ้านได้ก่อนกำหนด (1 คน)
  - อยากหาสิ่งพักพิงหรือระบายความรู้สึกกับคนที่คุ้นเคยหรือไว้ใจเพื่อจะได้รู้สึกปลอดภัย
  - อยากให้การปรับเปลี่ยนเกณฑ์การขึ้นคะแนนของเด็กและเยาวชนใน 2 เดือนครั้ง
    - เกณฑ์หรือคะแนนในการแบ่งชั้นของเด็กและเยาวชนค่อนข้างสูงไปและประเมินคะแนนซึ่งค่อนข้างมากทำให้เด็กและเยาวชนได้รับการเลื่อนชั้นเพื่อได้รับสิทธิต่าง ๆ ค่อนข้างยาก (1 คน)
    - เด็กและเยาวชนอยากให้สิทธิ์หรือโอกาสกับการแบ่งชั้นแก่เกรด 3 บ้างเพื่อจะได้ไปเยี่ยมบ้านได้ (1 คน)
    - เด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาหลายคดีควรได้รับโอกาสให้ได้รับสิทธิ์กลับไปเยี่ยมบ้านบ้าง (1 คน)
    - ควรมีการพัฒนาปรับปรุงศูนย์ฯ ให้ดีขึ้น (1 คน)
    - ควรใช้เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินให้ผู้ที่ได้ 100 คะแนนได้ลากลับไปเยี่ยมบ้านได้เพื่อเป็นการลดความเครียดหรือความกดดันจิตใจของเด็กและเยาวชน (1 คน)
    - ควรเพิ่มการเยี่ยมของผู้ปกครองหรือญาติในแต่ละเดือนให้มากขึ้น
    - ควรพิจารณาตัดสินความผิดหรือโทษของเด็กและเยาวชนด้วยความยุติธรรมและโปร่งใส เพื่อความรู้สึกที่ดีต่อเด็กและเยาวชน (1 คน)

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาที่ได้ ผู้ศึกษาค้นพบประเด็นที่สำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. คุณลักษณะของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของศูนย์ฝึกและเยาวชนชาย บ้านอุเบกขามีข้อสังเกตว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ ณ ศูนย์แห่งนี้จำนวน 42 คนหรือร้อยละ 31.8 เป็นผู้ที่มิคุ้มครองแล้วและ 16 รายที่มีบุตร ลักษณะดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุ 17-19 ปี (ร้อยละ 63.6) เมื่อพิจารณาในภาพรวมของเด็กและเยาวชนในการศึกษา

ครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่มีอายุ 14 ปีจนถึง 23 ปี ซึ่งตามทฤษฎีพัฒนาบุคลิกภาพของ Erik Erikson ระบุเป็นช่วงที่เข้าสู่วัยรุ่นและเริ่มพัฒนาตนเอง อยู่ในขั้นของการพัฒนาทางด้านความรัก ความผูกพัน ต้องการมีเพื่อนสนิท รู้จักปรับทุกข์ซึ่งกันและกันได้ ถ้าเด็กและเยาวชนไม่สามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างเหมาะสม จะรู้สึกล้มเหลว สับสน ว่าเหว หรือรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง เกิดการแยกตนเองและแสดงบทบาทที่ไม่เหมาะสม กรณีนี้จึงอาจเป็นไปได้ที่เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งจะหันไปแสวงหาความรักที่นำไปสู่การอยู่กินกันฉันท์สามีภรรยาโดยมิได้แต่งงานจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการอยู่ด้วยกันตามพุดินัยมากกว่า ซึ่งจากการที่ผู้ศึกษามีโอกาสเข้าไปสัมภาษณ์หลายคนจะบ่น “คิดถึงแฟนและคิดถึงบ้าน” ซึ่งเมื่อเข้ามาอยู่ในช่วงของการฝึกอบรมก็ให้ความเห็นว่า มีความพึงพอใจต่อสวัสดิการ ด้านการสงเคราะห์ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องจดหมาย แสตมป์และการใช้โทรศัพท์ที่เด็กและเยาวชนมีความต้องการใช้สำหรับติดต่อญาติ พ่อแม่ เพื่อน คนรัก เพื่อให้คลายเหงา แต่ระเบียบการอนุญาตทั้งโทรศัพท์และการจำกัดจำนวนของซองและแสตมป์ที่มีศูนย์ไม่อาจจัดให้ได้ตามความต้องการของทุกคน ความพึงพอใจด้านนี้จึงมีในระดับปานกลาง

2. ทักษะของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการภายในศูนย์ สวัสดิการที่ศูนย์ฯจัดให้สำหรับเด็กและเยาวชนจำแนกเป็นประเภทใหญ่ได้ 2 ประเภท คือ สวัสดิการขั้นพื้นฐาน ซึ่งได้แก่บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย อุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ของใช้ส่วนตัว การเรียนและการฝึกวิชาชีพ การสงเคราะห์ การจ้างงาน การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกันพัฒนา และอำนวยความสะดวกสะดวกสบาย กับสวัสดิการตามระบบขั้น ได้แก่ การคัดเลือกให้อยู่หอภาคภูมิ การลากลับไปเยี่ยมบ้าน การออกไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรม การพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญ การออกไปศึกษาแบบไปเช้า-เย็นกลับ และการเสนอปล่อยก่อนกำหนด

ข้อสังเกตที่น่าสนใจเกี่ยวกับการรับรู้ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการทั้ง 2 ประเภท ดังนี้

1. สวัสดิการขั้นพื้นฐาน โดยลักษณะของสวัสดิการประเภทนี้เป็นบริการที่จัดให้สำหรับเด็กทุกคนที่จะได้รับอย่างเสมอภาค เท่าเทียมและเป็นธรรมเพราะเป็นเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันที่ศูนย์ฯจัดให้ไว้เป็นส่วนร่วม แต่สิ่งที่ค้นพบ คือ

ด้านสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะการส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีเจ็บป่วยมาก ซึ่งมีเด็กและเยาวชนไม่รู้ 19 ราย (ร้อยละ 14.4) และมีโอกาสได้ไปใช้ประโยชน์จำนวน 61 คน หรือ ร้อยละ 46.2 แต่ได้รับความพึงพอใจระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$) แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ได้รับการ

แนะแนวอาชีพและการศึกษาซึ่งมีการรับรู้ถึงร้อยละ 83.3 แม้ว่าทุกคนจะรับรู้จะไม่ได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมด แต่ผู้ที่ใช้ประโยชน์กลับมีความรู้สึกพึงพอใจมาก เนื่องจากการที่จะมีโอกาสได้รับการจ้างงานจะต้องทุ่มเท ฝึกอบรมจนมีฝีมือ พอที่จะสามารถรับไปทำงานได้ การที่ศูนย์มีการให้เลือกฝึกอาชีพได้หลายอย่าง จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสได้ออกไปนอกศูนย์ฯ ทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความหวังว่าจะได้รับการจ้างงานและทำงานภายหลังออกไปจากศูนย์ฯ บริการในด้านนี้สอดคล้องกับการจัดบริการที่มุ่งพัฒนา ด้านสังคมสำหรับเด็กและเยาวชนตามมาตรา 29 ที่ระบุว่า เด็กมีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ ดูแลสุขภาพอนามัย การศึกษา นันทนาการ การฝึกอาชีพ แนะแนว ให้คำปรึกษา ฝึกอบรม บำบัดรักษาและทั้งทางสภาพร่างกาย จิตใจให้เหมาะสมกับเด็ก

กิจกรรมลูกเสือและทัศนศึกษาภายนอก มีเด็กและเยาวชนเกือบ 1 ใน 3 ที่ไม่เคยใช้ แต่มีการรับรู้เกือบทั้งหมดและมีความพึงพอใจในระดับมาก อย่างไรก็ตามกรณีของเด็กและเยาวชนจำนวนหนึ่งที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนี้ ก็เพราะเป็นเด็กและเยาวชนที่เพิ่งเข้ามาอยู่ในศูนย์ ทำให้ยังไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนี้ สำหรับเรื่องทัศนศึกษาภายนอกศูนย์นั้น มีระเบียบที่ระบุให้เด็กและเยาวชนที่จะใช้สวัสดิการนี้ได้ต้องผ่านการคัดเลือกจากคณะกรรมการและตัวเด็กและเยาวชนเองต้องมีความตั้งใจฝึกอบรม มีความประพฤติดีตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติของศูนย์ฯที่เป็นไปตามการจัดแบ่งเด็กและเยาวชนออกเป็นระดับชั้นต่าง ๆ รวมทั้งการกำหนดสิทธิตามลำดับชั้น ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการปรับชั้นที่ผ่านการพิจารณาจากทีมสหวิชาชีพ

การรับรู้สวัสดิการขั้นพื้นฐานในภาพรวม ส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเด็กและเยาวชนมีการรับรู้ทุกด้านทั้งด้านสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย อุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ของใช้ส่วนตัว การเรียนและฝึกวิชาชีพ การบำบัด แก่ไข ฟันฟู ป้องกัน พัฒนาและการอำนวยความสะดวก สวดกสบายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรประภา จารุศิริวัฒนา (2545) ที่ค้นพบว่าสวัสดิการที่จัดให้เด็กและเยาวชนบ้านปราณีนั้นมีบริการทั้งด้านสุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การศึกษา บริการที่มุ่งตัวบุคคล บริการการจ้างงาน บริการบำบัด ฟันฟู แก่ไข ป้องกันและพัฒนา การดูแลรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวก ซึ่งสวัสดิการต่าง ๆ เหล่านี้เด็กและเยาวชนสามารถรับรู้ได้จากหลายช่องทางทั้งจากการใช้ในชีวิตประจำวัน การติดต่อสื่อสาร อย่างไรก็ตามการรับรู้เกี่ยวกับการจ้างงาน การประกันความเสียหายอันเนื่องมาจากการทำงาน (ภายหลังปล่อย) เด็กและเยาวชนจำนวนมากที่รับรู้ยังไม่ทั่วถึง เหตุผลสำคัญก็เนื่องจากสวัสดิการ ดังกล่าวเป็นเรื่องสิทธิมีเงื่อนไข ข้อจำกัด ด้านเวลาการเข้ารับบริการฝึกและอบรม หรือเป็นสวัสดิการมีเงื่อนไขจะต้องผ่าน

กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ (เกรด) ความประพฤติ รวมถึงระยะเวลาที่เหลือที่อยู่ศูนย์ฝึกฯจึงจะได้รับสิทธิในสวัสดิการนี้

2. สวัสดิการระบบชั้น การรับรู้สวัสดิการระบบชั้นของเด็กและเยาวชนในเรื่องต่าง ๆ มีตั้งแต่จำนวนผู้ที่รับรู้ ร้อยละ 79.5 การออกไปศึกษาแบบไปเช้าเย็นกลับจนมากที่สุด ร้อยละ 96.2 เกี่ยวกับการพิจารณาลดระยะเวลาการฝึกอบรมในวันสำคัญต่าง ๆ โดยเป็นที่น่าสังเกตว่ามีเด็กและเยาวชนที่ได้ใช้สวัสดิการในกลุ่มนี้ประมาณ 1 ใน 3 โดยเฉพาะการเสนอปล่อยก่อนกำหนดมีเพียงร้อยละ 28.0 เท่านั้น เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพียงจากรหัสสวัสดิการระบบชั้นเป็นสวัสดิการที่มีเงื่อนไข ระเบียบ และกำหนดคุณสมบัติต่าง ๆ ผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเท่านั้นจึงจะมีสิทธิใช้ได้และเรื่องนี้เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ก็รับทราบเกือบทั้งหมด อย่างไรก็ตามเด็กและเยาวชนที่มีโอกาสได้สิทธิใช้ต้องมีความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะการมีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้เข้าไปอยู่ในหอภาคภูมิที่พบว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในระดับมาก เนื่องจากจะได้รับการยอมรับจากเจ้าหน้าที่และเพื่อน ๆ ภายในศูนย์เพราะเป็นผู้ประพฤติดีจึงได้รับสวัสดิการนี้ ที่น่าสังเกตก็คือ การเสนอปล่อยก่อนกำหนดเป็นอีกสวัสดิการที่มีความพึงพอใจมากด้วย

โดยรวมผลปรากฏว่าเด็กและเยาวชนมีความพึงพอใจในระดับมากทุกเรื่อง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กและเยาวชนที่ได้รับสวัสดิการตามระบบชั้นมีจำนวนแตกต่างกันไป ซึ่งส่งผลให้เด็กและเยาวชนต้องแสดงความคิดเห็นต่อความต้องการที่นำเสนอและคาดว่าจะประโยชน์ต่อการปรับปรุงสวัสดิการของศูนย์ฯ ในโอกาสต่อไป

ความต้องการและการปรับปรุงสวัสดิการ

1. การปรับปรุงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน

จากการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสวัสดิการพบว่าเด็กและเยาวชนมีความเห็นว่าสวัสดิการพื้นฐานที่ควรปรับปรุงมากที่สุด (ร้อยละ 18.2) คือ ด้านการจ้างงาน ทั้ง ๆ ที่เป็นสวัสดิการที่ความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) สิ่งที่ต้องการให้ปรับปรุง คือ โอกาสในการได้รับการฝึกฝนในการเรียนรู้งานโดยไม่หวังผลตอบแทนและการให้ช่วยเหลือได้มีการพัฒนาฝีมือต่อไป

ส่วนด้านที่อยู่อาศัยปรากฏว่าร้อยละ 15.2 ที่ต้องการให้ปรับปรุงเพราะอุปกรณ์มีน้อย โรงอาหารชำรุด จำนวนเด็กและเยาวชนเพิ่มมากขึ้นทำให้มีความแออัดและการถ่ายเทอากาศยังไม่ดีร้อนอบอ้าวมาก

2. การปรับปรุงสวัสดิการระบบชั้น

ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อสวัสดิการประเภทนี้เป็นสวัสดิการที่แสดงความคิดเห็นมากโดยเฉพาะสวัสดิการเกี่ยวกับการลากลับไปเยี่ยมบ้านน้อย การออกไปศึกษาภายนอกศูนย์ฯ และการลากลับไปเยี่ยมบ้านได้บ่อยขึ้น (ร้อยละ 18.9 16.7 และ 15.9) แสดงว่าการลากลับไปเยี่ยมบ้านโดยเร็วและครั้งละหลายวัน และบ่อยครั้งเป็นสิ่งจูงใจเป็นอย่างดี รวมทั้งการออกไปสู่สังคมภายนอกในรูปแบบอื่น ๆ เป็นสิ่งที่เด็กและเยาวชนปรารถนา แต่เงื่อนไขก่อนที่ จะได้มาซึ่งสิทธิดังกล่าวยังคงเป็นเรื่องที่เด็กและเยาวชนจะต้องเข้าใจและพยายามปฏิบัติตัวให้ถึง สิทธิดังกล่าว